



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายสินค้าหรือการให้บริการอื่น
ตามมาตรา ๘๖/๕ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๘๖/๕ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑ ทวิ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๘ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายสินค้าหรือการให้บริการอื่นตามมาตรา ๘๖/๕ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร

“ข้อ ๑ ทวิ กำหนดให้ใบกำกับภาษีของสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ฝากขายในห้างสรรพสินค้า โดยมีการตั้งห้างสรรพสินค้าเป็นตัวแทนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และให้ตัวแทนเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการเป็นใบกำกับภาษีของสินค้าที่มีรายการเป็นอย่างอื่นได้ตามมาตรา ๘๖/๕ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร”

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

พิเศษฐ พันธ์วิชาติกุล

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การขายสินค้าของห้างสรรพสินค้าที่ประกอบกิจการค้าปลีกโดยเป็นตัวแทนเพื่อขายสินค้าของผู้ประกอบการจำเป็นต้องออกใบกำกับภาษีเต็มรูปแบบตามมาตรา ๘๖/๕ แห่งประมวลรัษฎากรแทนผู้ประกอบการ ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นตัวแทนในการออกใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการและผู้ซื้อสินค้าในการชำระราคาสินค้า สมควรกำหนดให้ใบกำกับภาษีของตัวแทนดังกล่าวมีรายการเป็นอย่างอื่นได้ตามมาตรา ๘๖/๕ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้